

רחל מרחלת על כל העולם

נערתו של בובונה

„שמעתי? היא קיבלה ממנו שתי שיחות סלפון. האחת ביום הרביעי והשנייה ביום השני. המשוגע הזה צילצל אליה מאיטליה. לא נורמלי. לבזבז כל כך הרבה כסף!“

„מי קיבל שתי שיחות?“

„מה, אתה לא יודע? חנה ריי, היפה פיה הזאת שהיתה סגנית מלכת המים של העולם הזה. הוא ממש התאהב בה. הוא הציע לה להתחתן איתו. אתה יודע מה זה?“

„מי הציע לה להתחתן איתו?“

„מה, אתה לא יודע? הכוכב האיטלקי **בובונה!** הכוכב של קבוצת הכדורסל של להם! גבוה שני מטר ועשרה. למרות שהוא רק בן תשע-עשרה. אל תשאל מה היה ביניהם.“

„לא שואל.“

„אז זה היה ככה. היא עובדת במלון רמת איב. כבר החושש שלהם. היא מחליפה שם תקליטים. היא מקבלת משכורת. יש לה חדר. מספר 55, אם אתה מעוניין לדעת. היא מקבלת שם אוכל רך. הכל. זה בגלל ש היא יפה. רצו שהיא תמשוך לקוחות. היא גם יודעת לרקוד. בגלל שהיא היתה מורה לריקודים ב ירושלים. והאמא ש לה גם מורה לרי קודים.“

ריי

„העיקר, כשהקבו צה האיטלקית הגיעה לארץ, הכל הלך ב י סדר. עד שהם הכי רו אותה. ואז, ב לילה האחרון שלהם לפני המישחק, הם ברחו והמאמן שלי, הם, הוא חיפש אר תם עד שתיים ב לילה, ובשתיים בל י לה הוא מצא את כולם ביחד שותים ומשתוללים, ובאמצע הוא מצא את חנה ריי. מה אתה אר מר על זה?“

„מובן שהוא התרגו נורא. עשה להם צע קות, ואמר להם שהוא יבטל להם את המיש חק ויתן להם עונשים וקנסות והכל. בגלל זה הם היו צריכים לעזוב אותה, ובגלל זה היא נתנה לכולם קמעות: כל מיני עגילים ומטבעות, כדי שיצליחו במישחק.“

„אחרי שהם הצליחו, הם באו אליה, והי ביאו לה את הגביע, ושחו שמפניה, ושני הכוכבים, בובונה וספן מקנזי, זה השחקן האמריקאי, התאהבו בה, ורבו עליה, ונתנו ברוגז בגללה, ובסוף בובונה קיבל אותה. בגלל זה היא ליוותה את כל הקבוצה לנמל-התעופה, והוא נתן לה במתנה גביע קטן מחרט, שכל אחד מהנבחרת קיבל, ובג ל זה הוא צילצל אליה סעמיים, מאיטליה, משוגע לבזבז כל כך הרבה כסף, וביקש ממנה להתחתן איתו, למצוא לו בארץ קבוצה שתסכים לקבל אותו. מה אתה אומר על זה?“

„מה הוא אומר על זה, החבר שמע את הסיפור, וכל שאר האנשים ששמעו אותו והענינו מילודים. אני בכלל לא התייחסתי יו תר מעניין מה אומרת על זה חנה ריי עצמה.“

„היא אומרת: 'המאמן של הקבוצה בכלל לא מצא אותם בחדר שלי. זה לא נכון. נכון שהם ניסו להתגונב אלי, הם ישנו בארבעה חדרים, ובכל חדר ישן איתם מישהו ששמר עליהם. הם ניסו לצאת, והשומרים תפסו אותם.“

„בובונה? הוא לא בא תשע-עשרה. הוא רק בן שמונה-עשרה, ולא היה לנו שום רומאן, סתם היינו מילודים. אני בכלל לא התייחסתי לזה ברצינות.“

„כל נחתי לאיטלקים שום קמעות. בסר הבל שנים מהם הורידו לי את העגילים, וי לבשו אותם על המעילים שלהם. למול. והם לא נתנו לי שום גביעים. זה יותר כדי יקר להם שבביל לתת לאחרים.“

„ביני לבין בובונה לא היתה שום אהבה סתם התיידדתי איתו, ובגלל זה הייתי איתו כל הזמן. ובלינו יחד, והוא היה בא לבקר אותי, ואני הייתי הולכת לבקר אותו, ולי ייתי אותו בסוף למטוס. אבל שום דבר יו תר מזה.“

חיי חיה

יוסף ורחל קרמרמן

אין ספק שהחתן והכלה התנהגו בסדר בחתונה שלהם, וכן גם כל האורחים והמוזמנים. לכן לא היה ברור לאיש מהם מדוע, כש נתבקש הרב פרנקל להגיד דבר-מה לכבוד החתונה, הוא עלה על הבמה ואמר: „בעומדי כאן אני נזכר, שלפני זמן-מה הייתי צריך לקדש זוג שהתחתן בגן-חיות. שאלתי איך לחתן אותם, וענו לי: „במו שמחתנים בגן-חיות.“

עד היום לא יודעים המחזותים והמוזמנים מה הוא רצה לרמוז בדברים הללו.

כל הכלות הן יפות. חוץ מאלה המופיעות בחנויות הצילום, בתמו נות החתונה. לכן גם **רחל מרידור** היתה יפה. היא היתה לבישה בשמלה לבנה של **גרי מליק**, ובצעף ובהינומה זיקקה לבנה. השיער שלה היה אסוף בצמה ארוכה, ורגליה מכוסות בנעלי-כסף. את כל זה כיסה זר ענק, מורכב משלהבים צהובים, שזורים בפרחי פעמוניים. אותם פרחים שמילאו גם את שערותיה. היא היתה ללא ספק כלה מאוד כלתית, ונראתה בדיוק כמו שכל נערה כשרה מתארת לעצמה את עצמה ביום נשואיה.

זה היה מאורע גדול לשני בני-הזוג. כל כך גדול, עד שהכלה קיבלה חום מרוב התרגשות, ועמדה מתחת לחופה כשהיא כולה לוחסת, והחתן, **חיי יוסף קרמרמן**, התרוצץ יום שלם בענייני סקסים, שנגמרו שתיים לפני החתונה, ועמד מתחת לחופה מזיע מרוב עייפות.

היו שם כל הקרובים, ההורים, וחברי הסיעה. חברי-הכנסת יבואו להגוע עם הזוג רק מאוחר יותר, בחגיגות שתיערכנה בגן ביתו של **חיי יעקוב מרידור**, האבא.

מיד לאחר החתונה, וכל החגיגות שילוו אותה, יסעו בני-הזוג לשבוע-דבש ביוגוסלביה, ומיד לאחר מכן יחזרו לדירתם שברחוב כ"ט בנובמבר. הם לא יכולים להיעדר מן הארץ יותר משבוע, כי אי-אפשר להשאיר את בנם לבדו.

הבן שלהם הוא כבר בן שלושים-עשרה, והוא בנו של הבעל מי נשואין קודמים. לדיעת כל מי שחושב שהם זריזים יותר מדי.

ריסאי ידוע משלם לה שתשב בתוכו. לכן, כשגינני האליזי התאבד בעזרת כמות גדולה של כדורי-שינה שבלע יחד עם כוס ברשם של אשתו, אמרו השמועות שחברתי הבשמים שילמה לו סכומי כסף גדולים כדי שיפרסם בציבור שבשביל להתאבד הבושם שלהם הוא הטוב ביותר.

נערה יקרה

סילבי וורמן, זמרת היהודי הידועה ר אשתו של **ג'וני האלירי**, זמר היהודי הידוע, עופרת להגיע ארצה ב-14 בחודש מאי, כדי להיות נוכחת בתצוגת-אופנה ש תיערך עלידה. היא תגורר במלון קיסריה, ולכל מחסורה ידאג האמרגן שלה, **יהודה אבני**.

כבר מעכשיו הוא מתחיל לדאוג לה, ומ רוב דאגה הוא מוכן לספר את כל הצרות שלה: „בעלה שותה בלי הפסק, ולמרות נסיונות ההתאבדות שלו, ולמרות שהוא הב י טיח לה שהוא יותר לא ישחולל, ולא יכלה כל יום עד הבוקר, הוא ממשיך כזה.“

סילבי ואבני

בע שעות, באולימפיה. היא מופיעה כחלק הראשון של התוכנית, והוא בחלק השני. ואחרי זה מתחילות המריכות ביניהם, על השאלה מתי יהולכים הביתה.

„היא צריכה לחזור הביתה מוקדם, כי ב בוקר היא הולכת לטייל עם הילד שלהם. הוא כבר בן תשעה חודשים. משעה 12 ב צהרים עד שעה שלוש היא צריכה להיות בבטייק שלה, לעבוד, והיא לא יכולה להיש אר ערה בלילות.“

„הוא, לעומת זה, יש לי המון חברים, והוא רוצה אחרי ההצגה ללכת איתם לש תות. בגלל זה הם רבים.“

כן, יש לה גם עוד צרות. הוא נזכר: „יש לה חריץ רחב בשיניים. אמרו לה פעם שזה מביא מול, בגלל זה היא לא מתקנת אותו. אבל בתמונות זה לא נראה יפה. לכן היא מצטלמת תמיד בפה סגור.“

סילבי וורמן היא בחורה ששונה הרבה מאוד כסף, וכיוון שהיא שונה כל-כך הרבה, היא עושה מעצמה מיסחר, ומרויחה כסף.

חברת-משפטים משלמת לה הון-תועפות כדי שלא תסיר את המשפיים מעיניה, ותד אג לכך שכולם ידעו מאיזו תוצרת הן, חב רת-נעליים ידועה משלמת לה הון לא פחות גדול, כדי שלא תסיר את נעליה מעל רגליה.

האיש שהלך לאיבוד

מאבדים אותם אחד אחד. לא שומרים עליי הם טוב, והם נעלמים. אחר כך, למצוא אר תם חודש זה בעיות שלמות. עכשיו הולך לאיבוד הבא בתור, הלא הוא הרווק המכר קש **רון חוליו**, שהיה הידוע-הקרוב-מאד של **אילנה רובינא**, של **רותי נוימן**, של **דליה להב**, ויכול היה להמשיך בכך עוד זמן רב, לולא היו חוטפים אותו.

הכל קרה בגלל אבא שלו, שהגיע ארצה ביום הרביעי האחרון. האבא שלו הוליד ב י זמנו שלושה בנים. האחד, בן עשרים ושמו נה, התחתן עם בחורה ישראלית שמצא ב אולפן. השלישי, בן עשרים ושתיים, עמד להתחתן בעוד חודש עם בחורה ארגנטינית, והאבא החליט לא להשאיר את בנו האמצעי, חוליו, בן העשרים ושש, יחידי ללא כלה.

הוא סידר לו בארגנטינה שידוך. יהודיה בלונדית יפהפיה, העונה לשם **יהודית**, ויש לה שיער ארוך ועיניים כחולות. והיא בחורה משכילה: לומדת באוניברסיטה. ינע רה צנועה: יודעת לבשל ולתפור והכל, ובת למשפחה טובה: עם אבא שהוא בעל שר שרת חנויות סקסטיל.

חוליו הוא בן טוב. וכשהאבא שלו אמר לו שהוא עומד להתחתן, הוא הבין תיכף שזה מה שהוא עומד לעשות. הוא רק ביקש ממנו לשלוח לו את הנערה ארצה, כדי ש הוא יוכל להתחתן איתה, ולא בלעדיה. האבא לא התנגד, והוא עומד לשלוח את הנערה על חשבונו לישראל, כדי שחוליו יוכל גם לפגוש באופן אישי את אשתו, ולברר איך היא מוצאת חן בעיניו.

מבעד לדלת

הדבר החשוב ביותר בכל סיפור הוא האנד שלו, ובעיקר ההפייאנד שלו, אם יש לו דבר כזה. לסיפור של **אריק לביא ושושיק שני** יש. השבוע, לאחר פרידה של שלושה חודשים, הם חזרו איש אל רעותו, והם שוב מאוהבים ומאושרים זה עם זה.

וכיוון שישנו כבר ההפייאנד, אפשר סוף-סוף לדעת לספר את הסיפור כולו, מתחילתו. הסיפור התחיל כשאריק לביא הכיר את מזכירתו של גיורא נדיק, **רחל אופי**, בחורה יפה מאוד, עם עיני תכלת גדולות, ופנים עדינים, והמון אופי.

הוא התחיל לנהל איתה אהבה, שהפכה מיום ליום יותר רצינית. הוא עזב את ביתו, גר איתה בדירה נפרדת, מול היס, והרומאן, שנמשך שלוש-רבעי שנה, יכול היה להימשך ולהימשך, אלמלא הסתיים בשבוע זה.

עוד לפני שהרומאן הסתיים, התפרצה שושיק לדירתה של רחל, כשאריק נמצא בתוכה. וניסתה להיכנס פנימה. כשלא פתחו לה את הדלת, היא הורידה את נעליה-העקב שלה והחלה להכות בהן את הדלת. כשהיא הלכה משם, נשארה אחריה הדלת מלאה חורים.

בינתיים, היה גם לשושיק רומאן, עם הזמר **דני בן-ישראל**, רומאן שעליו אמרו שהוא נועד בעצם רק להרגיז את אריק. עובדה שהשבוע הוא הסתיים, כששושיק מסכמת את זמנה על דני. הוא ילד טוב. עם לביאה. אבל זה לא שבבילי.“

עכשיו כל זה שייך לעבר. אריק נמצא כבר בבית של שושיק, והיא לא צריכה לשבור שום דלתות כדי להגיע אליו.